

Xabier Letona

◆ ARGIAKO ZUZENDARIA

DANI BLANCO

Miterranden traizioa gogoan

ONDO DA, Euskal Herrian ez da preso politikorik. Ez Logroñon, ez beste inon. Biltzarraren erabakia da. Eta berdin ebatzi dezake *“mañana sol y buen tiempo”*, herritarrek eskertuko du, eta hala badio Biltzarrak, hala bedi. Ez da gatazkarik, ez da inoiz izan, gutxienez 1975etik aurrera, terrorista hiltzaile talde bat izan da eta kito. Gehi beren lagunak, gehi lagunak, gehi hauek ulertzen dituztenak, gehi lagunak izan gabe batzuetan ulertzen dituztenak eta, gainera, jakinda edo jakin barik, babes ideologikoa ematen dietenak. Erdiak espetxera. Bai, gatazkarik ez badago, bake prozesurik ere ez da behar. Segi espetxeak betetzen. Terroristek eta beren lagunak onartu behar dute hori besterik ez direla: terroristak eta beren lagunak. Onartu eta listo. Eta orduan bai, orduan demokrazia eta elkarbizitza loratuko dira.

Zenbat denboraz sostengatu daitezke gisa honetako kontakizuna eta errealtatea lapikoa nonbaitetik lehertu barik? Oraingoz iragan da urte eta erdi ETak armak behin-betiko utzi zituenetik. Eta esaten da poliki joan behar dela, halako egoera gaitzak ez baitira batetik bestera konpontzen. Eta egia da, denek ulertzen dute hala izango dela, ezinbestean; baina besterik ez bada zentimetroka aurreratuz, eta ez atzera eginez, hemen gertatzen ari den moduan. Txotxongiloak mugitzen dituenak urduritasuna eta noraeza barreiatu nahi baditu, lortzen ari dela esan liteke. Baina nondik lehertuko da presioa?

IPAR EUSKAL HERRIAN ere azken hilabeteetan presioa pilatuz joan da Lurralde Elkargoaren aldarrikapenarekin, gisa honetako

egitura baten inguruan inoizko kontsentsu handiena lortu arte gainera. Ekainaren 1eko Baionako mobilizazio handia izan zen horren adierazgarri. “Oraingoa bai” izan da aspaldikoz metatuen esperantza, besteak beste PS delako Eliseoko nagusi eta PSko euskal hautetsiak ere honen alde agertu direlako. Argien artean horiek, itzalen artean Manuel Valls ministroak behin eta berriz jaurtitakoak, Lurralde Elkargorik ez dela izango azpimarratuz.

Egia esan, mesfidantzak badu esparru zabala, ARGIAN bertan maiatzaren bukaeran Azkarateko alkate Jean-Michel Galanti egindako elkarrizketan, honek agertzen zituen bereak: “Ez dakit zer pentsa. Beren bizkar dago eskaera aitzinatzea. Baina ez badute deus erdiesten, erantzunak eman behar dizkiote herriari. Hau da, alderdi sozialistarekin ez dagoela ezer egiterik erran, eta, beharbada, alderdia utzi behar lukete. Edo joko batean ari dira soilik?”. Frédérique Espagnac senatari sozialistaren ekimenak laster emango zituen bere jokoa argibideak: ekainaren 1eko manifestazioan izan zen,

baina ordurako beste ekimen bat bideratua zuen Frantziako Senatuan honek Antolamendu eta Kooperazio Poloaren izeneko egitura onar zezan Ipar Euskal Herrirako. Inork gutxik zekien hortaz ekainaren 3ra arte, ezta Colette Capdevielle diputatu sozialistak ere. Frantziako Senatuak ekainaren 7an onartu zuen Espagnacen proposamena eta ondoren Asanblea Nazionalean onartu beharko da. Espagnacen kolpe honek gogora ekarri du, beste behin ere, François Mitterrandek 1981ean Frantziako lehendakaritza eskuratu zuenean, Euskal Departamenduaren aginduari egindako traizio ospetsua.

Lurralde Elkargoaren ideia bultzatzeko sortu den Koordinazioak, ordea, argi du Espagnacen polo horrek ez duela euskal instituziorik sortzen eta bere ekimena bultzatzen jarraituko duela iragarri du. Hastapeneko urratsetan aldarrikapena oso bateratua izan da, orain ikusiko da Espagnacen ekimenak zein printza sortzen duen batasun horretan. ■

